

Publicerad 2013-08-24 00:33 av Ken Cassel

Midnattstimmen är slagen med sina tolv slag

Och det är då som de döda ensamma själarna

på kyrkogården kliver upp ur graven

för att spöka lite grann för varann

Har inget annat för sig

En massa skelett som dansar i månens sken

med rangliga ben där den ena är

mera stark och den andra

mera svag

För helt plötsligt så kommer jag in på kyrkogården

och skrämmer slag på de alla

genom att bara vissla och hålla på och tralla

För rädda som de alla blir för en levande människa

så hoppar de alla genast bara tillbaks

i sin ensamma grav där de numera känner sig trygga

Men vad är det som har hänt

De som annars ska vara de skrämmande och stygga

när midnattstimmen har slagit sina tolv slag...

Ken Cassel

24/8-2013

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten